

**Velja v Ljubljani
in po pošti:**

celo leto . . . K 84—
pol leta . . . " 42—
četrt leta . . . " 21—
za mesec . . . " 7—

za inozemstvo:

za celo leto naprej K 95—
za pol leta . . . " 50—
za četrt leta . . . " 26—
za mesec . . . " 9—

Jugoslavav

Naročbe brez
narjara se ne
remo ozirati.
" pošljajo
naročnino
po nakaznici.

Oglasi se računajo po po-
rabljenem prostoru in si-
cer 1 mm visok ter 45 mm
širok prostor za enkrat
40 vin, za večkrat popust.

Uredništvo je na Starem trgu šte. 19. Telefon
šte. 360. — Upravištvo je na Marjlinem trgu
šte. 8. — Telefon šte. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 40 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj pri-
loži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopisi
naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Smrt nam grozi!

Rešimo domovino in sebe!

Kdor se obotavlja, je izdajalec
domovine! Prokletstvo zadene njega
in njegov rod!

Vsi na obrambo! Vsi na

veliki shod,

ki se vrši v petek 13. junija
ob pol 17. (pol 5.) uri popol-
odne na Kongresnem trgu pred
Deželnim dvorcem!

V preteči nevarnosti narodne
smrti ne poznamo razlik med stran-
kami in stanov!

Zadnja ura bje našemu narodu
in domovini v Parizu!

Razkosati nam hočejo našo
drago domovino, odrezati nam ho-
čejo žive dele narodnega telesa.
Vzeti nam hočejo morje, brez ka-
terege smo obsojeni na politično in
gospodarsko smrt! Oropati nas mi-
slijo celega Primorja, delov Kranj-
ske, slovenske Koroške, ne priznajo
nam Prekmurja.

Zakličimo s skupnim glasom,
da nas slišijo v Pariz:

Napravite pravičen mir, dajte
nam našo sveto zemljo celo, ne-
oskrunjeno! Gorje nam, gorje pa
tudi vam, ako nas pritirate v obup!

Jugoslovani v mestu in okolici,
prihitite skupaj! Pastite v trenutku
smrtne nevarnosti vse posvetne
skrbi, pozabite na vse razlike! Skli-
cate pa tudi v vsaki občini po-
sebej enake obrambne shode!

Kdor se ne brani, ni vreden
življenja!

Pripravljajni odbor združenih
narodnih strank.

Vsi na plan!

Tik pred odločitvijo naših meja
kliče ogrožena domovina vse svoje
sinove in hčere na plan. Naj sliši Pa-
riz naš zadnji protest proti razko-
sanju jugoslovanske zemlje, ki je ne
damo za nobeno ceno tujcu! Odloči-
na je naša volja, odločna bo-
do naša dejanja.

Jugoslovanski narod, ki je živel
stoletja pod tujim jarmom, razkosen
in razdeljen med razne sovražnike,
je proglasil svojo svobodo in edinstvo.
Pomagal je v najbolj veri zapadni
Evropi do zmage nad pruskim impe-
rijalizmom. Veroval je v bojno geslo
entente: za pravico malih narodov!
Veroval je, ker sovraži laž in ni ve-
del, kaj nameravajo z njim oni, ki so
proglasili v doseg svojih imperija-
lističnih ciljev svobodo in enakoprav-
nost malih zaslužjenih narodov.

Toda naš narod nikako ni maj-
hen, če prav ga smatrajo v Parizu
za nedoraslega. Velik in močen je
jugoslovanski narod. Zgodovina bo-
dočnosti bo pisala o njem velika de-
janja.

Naj ne mislijo v Parizu, da bo-
do sklenili mir brez nas. Dokler ni
priznana naša zadnja pravica, ne bo
miru! Gospodom v Parizu je več do
londonske pogodbe nego do naših
pravic. Bojijo se Italije. Italije! One
Italije, katere „junaško“ armado so
zadrževali naši vojaki, majhni po šte-
vilu, toda veliki po junaštvu! One
Italije, ki je dosedaj bila še vedno
porazena! Italije „signorov“ in najne-
začajnejših političnih elementov! Sra-
mota za viteško Francijo in moralno
Anglijo!

Mi se ne bojimo Italije. Mi zav-
račamo s studom njene imperijalisti-
čne težnje. Pomilujemo ubogo itali-
jansko ljudstvo, ki bo moralo v do-
glednem času zopet preliti kri, da
bo tem lažje bežala „junaška“ itali-
janska armada preko — Piave. Svo-
jih pravic si ne pustimo kratiti od
nikogar, še najmanj pa od našega
požrešnega aneninskega soseda. Naj
ne misli Italija, da bo naše Primorje
zanjo kak Tripolis!

Zato je treba, da pokažemo pred
svetom svojo voljo. Jugoslovanski na-
rod ne prizna nobenega miru brez
priznanja naših pravic. Mi hočemo
svojo rodno zemljo, na kateri so se
trudili naši dedje, katero so nam o-
čuvali naši očetje. Te naše svete
zemlje ne damo nikomur. Naša go-
vorica se mora slišati prosta povsod,
kjer kipijo v nebo naše gore. Noben
karabinjer ne sme preganjati naših
ljudi na jugoslovanski zemlji. Naš
protest mora biti odločen izraz volje
celokupnega naroda. Nihče ne sme
odločevati o naši zemlji brez nas!

Zato je dolžnost slehernega Slo-
venca, Jugoslovana, da pridruži svoj
odločen protest proti izvršitvi na-
še zemlje imperijalistični Italiji. Vsi
na plan, da protestiramo proti raz-
kосу naše domovine! Kdor ne
povzdigne svojega glasu pro-
ti nameravani izročitvi nad
en milijon svojih bratov in ses-
ter pod tuji jarem, je izdajalec
domovine!

Italijani prekoračili demarkacijsko črto na Notranjskem.

Stari trg pri Ložu, 12. ju-
nija. (Izv. por.) Zadnje tedne je opa-
žati na demarkacijski črti v šneper-
skih in javorniških gozdovih znatno
premikanje italijanskih čet. Na neka-
terih krajih so Italijani preložili de-
markacijsko črto za več kilometrov
proti vasem občine Stari trg. Prebi-
valstvo te občine ob demarkacijski
črti je zelo vznemirjeno, ker so ne-
kateri posestniki povsem odrezani
od svojih gozdov in gozdnih paš-
nikov, s čemur jim je povzročena
velikanska škoda. — Zupanstvo ob-
čine Stari trg je poslalo odločen pro-
test proti razkосу naše zemlje in

zlasti proti temu nenasitnemu italijan-
skemu pohlepu po naših krajih. —
Umevno nam je, da Italijan hlepi po
notranjskih gozdovih.

Z ročnimi granatami in ostrino meča!

Tako nameravajo Italijani osvojiti
naše kraje.

Narodna zveza Garibaldincev, ki
si je nadelala nalogo, da nabira prostov-
oljce za osvoboditev Dalmacije, je
izdala danes nastopni oklic: „Dijaki!
Delavci! Vi, ki ste pokazali strmečemu
svetu kako se je treba bojevati in
zmagovati. — Vi, ki ste na ledenikih
Adamelskih vrhov, na Krasu, v Alba-
niji in Macedoniji, na argonskih ravn-
inah, v Sredozemskem in Egejskem
morju ter v zraku dovršili občudo-
vanja vredne čine junaštva in izvoje-
vali najsijajnejše in vsega zavidanja
vredne zmage, spominjajte se besed
Garibaldija!“

„Težka diplomatska vprašanja se
izvršujejo z ostrino meča!“ Posežite
torej iznova po puški in po ročnih
granatah, da postane Dalmacija vsa
naša, kljub kateremkoli trudu diplo-
macije in kljub vsem lažiprijateljem in
lažizaveznikom. Reka, ki se je že izro-
čila, ne želi, da bi se za njo morale
žrtvovati druge sestre italijanske zemlje.
Reka ne sprejema take izmenjevalne
kupčije. Reški prostovoljci pričakujejo
Hrvate, da jim prirede primeren spre-
jem. Reka se bojuje za Italijo in ita-
lijanski prostovoljci za njo. Garibal-
dinci strelskih jarkov, morja in zraka,
naprej nad zadnjo oviro in zmaga bo
naša — za nas!“ (Ldu.)

**Zahtevajte „Jugoslavijo“ po vseh
gostilnah, kavarnah in brivnicah!
Pridobivajte novih naročnikov!**

Danes ob pol 5. popoldne vsi na shod pred Deželnim dvorcem na Kongresnem trgu!

LADIMIR LEVSTIK.

107. nadaljevanje.

Višnjeva repatica.

Že petič je bil povsili oko pred poluskritimi
klopicami, na katerih so sedeli parčki, objemaje se
čez pas in stikaje glave v zaljubljenem šepetanju;
na česti ga je mahoma presenetilo dvoje mladeniških
postav. Izza grma, ki je senčil klop, je spoznal gla-
sove Rovana in Rožmarina; govorila sta razburjeno,
ne pazé ali kdo prisluškuje. Suplent je instinktivno
pridržal korak.

„Tak poraz je popoln,“ je menil Rovana napol
sočutno, napol porogljivo, risoč s palico po pesku
in kimaje z glavo. „Grje ti ne bi moglo spodleteti,
hudič naj me vzame. . . Nu, sam si kriv; ali ti
nisem trobil, da bodi previden? In tudi v pismu bi
bil lahko razlil manj medu in manj rožic bi bil po-
sadij; ženski imponira pri moškemu trdota in umer-
jenost — ne glede na to, da bi bil imel Pohlin manj
veselja v razredu. . . Kaj hočeš, po toči je škoda
zvoniti; trpi, in drugič opravi bolje.“

„Tebi je lahko pridigati, zloba vtelesena,“ je
škrilal poet z zobmi, „a rad bi te videl v svoji
koži!“

„Ej, bogme, ne zavidam ti je in smiliš se mi,
kakor si smešen in prismojen.“

„Smešen in prismojen!“ Rožmarin je plosnil z
rokami. „Kdo pa mi je svetoval te smešne in pri-
smojene reči? Kdo je bil moj zli duh, moj izkuš-

njavca in Mehisto? Kdo je kriv, da sem nemogoč v
njenih očeh in se smeje nad mano ona, njen stari
trinog in vsa šola, vse mesto takorekoč? Ti edini!
Tvoja zasluga je, da mi ne preostaja nič drugega
kakor smrt. . . Gorje mi! Smrt v zornem cvetju
življenja!“

„Daj no, neslanost!“ je vzrotil Rovana, čeprav
je odmevalo v njegovem glasu kesanje. „Kdo govori
spet o tragedijah? Tak zdaj sem kriv tvoje smrti,
haha! Kakor bi si bil mogel misliti, da bo tako —
in sploh, prava reč, ako te je Pohlin nahrulil in se
par tepcev muza nad teboj. . . Pameten bodi, obriši
se, pa drugo izberi; ne manjka se jih.“

„In ona? Brez zaščite ostane v krempljih za-
peljivčevih! Še misel nanjo me zdaj boli; brez te
misli pa ne morem živeti.“

„Pomiri se, na grofa bom pazil jaz,“ je izjavil
inštruktor velikodušno. „Zapomni si se že marsi-
kaj; nekaj smrdi na Danskem, pravi Šekspir. . .
Njegova slava ne bo trajala dolgo: essetai hemar!“

„Vem, vem, da se ti mudi zasedi moje mesto.“

„Tvoje mesto! Kje si ga imel?“

„Hujskal si me, da bi postal nemogoč; potem,
si mislil, pojde tvoje pšenica v klasje. Rovana, ti si
brezsrčen intrigant.“ S temi besedami je poet ogor-
čeno zamahnil in vstal.

„Bodi brez skrbi,“ je oporekel tovariš v slišni
zadregi, „ta intrigant je nesebičnejši, nego misliš.
Česa naj iščem pri gospodski punici, ki je namenjena
pitanemu buržuju, če ne kar visokorodnemu grofu?“

Pesmi delati nanjo ne znam, s škrici otresati ne
morem, za pest prismuknjenih pisem ali tucat po-
ljubov se ni vredno potiti; prozaična zver sem, kaj
hočeš!“

„Kaj te nagiblje k nji potemtakem?“ je začu-
deno vprašal trpin, čuteč, da govori tovariš odkrito-
srčno. „In čemu mi jo zaviđaš? O, nič ne taji, že
zdavnaj sem uganil po tvojih očeh?“

„Varoval jo bom,“ je odrezal Rovana nenadoma
s suho drhtečim glasom. „Tebe, njega in vsakogar.
Tebe, ker si bedak, njega, ker je lopov, vsakogar,
ker jo — a kaj te briga! Varoval jo bom, ker se
mi smili. . . in ker je to vse, kar morem imeti od
nje. . . Povedal sem ti resnico, kakor tercijska pri
izpovedi.“

Rožmarina je omamil preprosti patos teh besed.

„Če je to res, Rovana,“ je vzkliknil in ga pograbil
za desnico, „potem te občudujem; potem si najve-
likodušnejši človek na svetu. . . Ah, prepričaj me,
da ne iščeš od nje ničesar! Reci: prav ničesar?“

„Prav. . . ničesar,“ je ponovil inštruktor, ka-
kor bi vzdignil svinčeno grudo. „Ničesar. . . Tako
je zapisano.“

„Saj to ni mogoče!“ je vzkliknil poet histerično.

„Kdor ljubi, išče zmerom; in če ne išče, bi vzel, ako
bi se našla prilika. . . Recimo, da bi prišla. . . ne,
če bi se ti sanjalo, da prihaja k tebi. . . bela kakor
sneg, z razpletenimi lasmi. . . in njene grudi se le-
skečejo. . . vsa ona dehti in mami. . . Meni se je
sanjalo sinoči!“

Politični pregled.

p Politični razkol v Osijeku. Zagreb, 12. junija. (Izv. por.) Iz Osijeka javljajo: Včeraj je bila javna skupščina hrvatskega političnega društva „Kolo“. Sklenili so razpust društva „Kolo“, ker so nekateri člani pristopili k starčevićansko-naprednemu bloku, drugi pa v hrvatsko pučko stranko. Dosedaj skupni organ „Hrvatska Obrana“ ostane neodvisen list.

p Politična aretacija. Zagrebška policija je včeraj aretirala časnikarja — urednika nekdanje „Hrvatske“ Dragotina Krvarića zaradi protidržavnih izjav.

Pokrajinske vesti.

Celje. Podružnica „Jugoslavije“ v Celju se je preselila iz Nove ulice v Kralja Petra ulico 31 v trgovino s papirjem in knjigami prej Adler. Istotam se takoj sprejme ženska za raznašanje časopisov.

kr Celje. Pred tukajšnjim okrožnim sodiščem sta se zagovarjala 10. t. m. Anton Miklavc in Anton Lekše, oba iz Mozirja. Senatu je predsedoval g. dr. Bračič, obtožena pa je zagovarjal g. dr. Kalan. Obtožena sta bila hudodelstva javnega nasilstva, ker sta ob priliki izseljevanja g. Hedvike Mihlove v Nemško Avstrijo, taisto prisilila s pomočjo tržkega prebivalstva, da izroči tržanom ves živež, ki ga je nakupila in ga hotela s seboj odpeljati. Mihlova se je protivila, ker je imela izvozno dovoljenje, a je pritisku podlegla. Izkupek sta omenjena nazkazala „Društvu za Srbsko siročad.“ Sodišče ju je oprostilo, ker se je doglalo, da nista rabila nikake sile in tudi nista naščuvala tržanov, ampak nasprotno hotela s tem pomirjevalno uplivati, da izroči Mihlova živila.

kr Celje. S Koroškega so se vrnili naši legionarji — dijaki. Opravljali so zvesto in vztrajno vojaško službo, ves čas zmagovitega prodiranja naših čet na Koroškem. Legionarji so imeli enega lahko ranjenega tovariša Teržana iz Petrovč. Ranjen in ujet je tovariš Sribar iz Spodnje Hudinje. Drugi so vsi zdravi.

kr Celje. V Celju so še vedno ljudje, ki so prav trmaste glave in zagrizenci. Med drugimi si je dal prejšnji nemščurček, preslikati svoj napis. Ime je napisal pravilno slovensko, a svoj stan si je označil: Mizar-Tischler. Čemu še je treba v čisto slovenskem Celju mazati dvojezične napise? Ven s popolnoma jugoslovanskimi napisi!

Iz Celja. Dr. Riebl, odvetnik v Celju, klatil se je pred kratkim po solčavskih planinah. Še danes ne vemo, kake opravke da je imel tam; vemo sicer, da mu preostaja mnogo časa, toda tega naj ta človek drugače porabi. Nismo še pozabili njegove afere v Kočevju, iz katere se izvelel neopran. Da pa se ni ničesar naučil, izhaja iz slednjega: Pred kratkim vršila se je pred celjskim okrajnim so-

diščem neka civilna razprava. Dr. Riebl je zastopal tožnika. Ko je sodnik tožnika (seveda v slovenščini) poklical, pristopil je dr. Riebl ter sodniku dejal: Herr Richter, der Herr P. versteht nicht slovensch. (g. P. ne ume slovenščine.) Sodnik je nato vprašal tožnika, če je res, da ne ume slovenščine, na kar je ta odgovoril, da govori dobro slovenski. Za svedoke navajamo: sodnika dr. Novaka, potem Johano Pugmeister, krojačevu soprogo, Ivana in Terezijo Prelovšek, čevljarja, vsi v Celju. Pripomnimo, da je tožnik doma v Storjah pri Celju, kar je bilo dr. Rieblu gotovo znano. Kaj poreče javnost in kaj odvetniška zbornica k resnicoljubnosti odvetnika dr. Walterja Riebl-na? Kot kaj se njegova trditev kvalificira?

Gospodvetsko polje — Ziljska dolina!

Konec tega našega včerajšnjega uvodnega članka nam je cenzura zaplenila. Vložili smo takoj protest zoper to neosnovano zaplenbo, ki je imel popoln uspeh. Vsebina članka je, da nam Gospodvetsko polje ne koristi mnogo ali nič, če nimamo tudi Ziljske doline, kjer prebiva nad 50.000 zavedenih Slovencev zvestih Jugoslovancov. Članek pravi, da ni prav, da smo sklenili premirje z hinavskimi Nemci, katere podpirajo zviti zadržni Italijani temveč, da bi morali prodirati naprej, da osvobodimo vse Slovence tujega jarma. Včeraj zaplenjen konec tega članka se glasi:

„Če imamo moč, je edino umestno, da zasedemo vse kraje na Koroškem, kjer res bivajo Slovenci. Kdor žrtvuje naše ljudi, je izdajalec! Proč s takimi ljudmi in s takimi prismođerijami! Zasedi! In najsi Lah še tako grozi! Naj pa napovejo vojsko! Bodemo videli, kdo bo podlegel. Saj se bo dvignil zoper njega ves troimenski narod in vse ljudstvo v zasedenem ozemlju. Skusili so dovolj bridkosti, da bi marali biti pod knuto take kulture še nadalje. Kaj bomo govorili: čez pet, čez deset let dobimo vse nazaj! Odloči naj se sedaj! Naj spozna in ve tudi konferenca v Parizu, da druga odločitev ni mogoča kakor ta: vse Slovence v kraljevstvo SHS. Brez tega rešitev našega vprašanja ni mogoča!“

Pikre besede nam silijo v pero na naslov takšne prakse cenzure. Povedali smo včeraj pismeno in ustno svoje mnenje o tem na pristojnem mestu. Volja naroda je silnejša od še take cenzure.

Dnevne vesti.

dn Kočevska gimnazija. Kakor slišimo, namerava deželna vlada imenovati za ravnatelja na kočevski gimnaziji tamošnjega kateheta Fr. Watzla,

ki je bil do prevrata hud nemškutar (afera Kopitar!), med vojsko član nemškega profsorskega društva in „Ritter des Franz Josefs-Ordens“. Zahtevamo, da se mesto zakonito razpiše in odda usposobljenemu prosilcu.

dn Prvi jugoslovanski vlak. okrašen s cvetjem in zastavicami, se je peljal včeraj v Celovec. Na vseh postajah ga je ljudstvo navdušeno pozdravljalo. Z neumornim delom so jugoslovanski železničarji popravili razdrto progo in razrušene mostove.

dn Adjuta avskulantov in pravnih praktikantov so se zvišala na ta način, da dobi avskulant ali pravni praktikant po zadovoljivi 4 mesečni službi poleg letnega adjuta 2100 K še podpore mesečnih 25 K, po zadovoljivi 8 mesečni službi pa še diferenco med temi prejemki in prejemki 10. čln. razreda 1 stopnje z vsemi dokladi vred.

dn Dolgi prsti italijanskih vojakov. Iz Kranjske gore na Gorenjskem se poroča, da je zadnji čas več posestnikom izginila živina, ki se je pasla blizu demarkacijske črte. Krvava sled je takoj izdala tatove, ki so italijanski vojaki. Postreljali so več glav goveje živine ter tudi nekaj ovac. Razven tega so polovili tudi nekaj konj. Taki so torej italijanski junaki, ki se vedno ponošajo s svojo kulturo.

dn Tečaj za učitelje na obrtnih nadaljevalnih šolah. Na državni obrtni šoli v Ljubljani bo od 18. av. do 6. septembra t. l. strokovni tečaj za izobrazbo učiteljev obrtno-trgovskih predmetov na obrtnih nadaljevalnih šolah. Prošnje za sprejem do 6. julija t. l. na ravnateljstvo. Zadevne podatke vsebuje razglas v „Uradnem listu“ deželne vlade za Slovenijo, št. 104 z dne 11. t. m.

dn Turistovski hotel „Aljažev dom“ v Vratih je „Slov. planinsko društvo“ otvorilo dne 8. junija t. l. Turisti in izletniki dobe v hotelu vso oskrbo, kakor je bila pred vojno. V hotel se sprejmejo tudi gosti za daljši čas. Takim gostom se pripo-roča čas do sredi julija ali pa mesec september, ko je turistovski promet manjši.

dn Pri komandi mesta Ljubljana naj se javi t. zv. redov-dobrovoljec 1. čete, 1. bat., 2. jugosl. polka Franc Grabnar, kaplar Miloš Erbež (komandant Trebovič).

dn Ustanovitev jugoslovanske prostozidarske lože. Na binkoštno praznike so imeli v Zagrebu zastopniki prostozidarjev med Srbi, Hrvati in Slovenci sestanek, na katerem so ustanovili za celo državo samostojno „Veliko prostozidarsko ložo Srbov, Hrvatov in Slovencev — Jugoslavija“ s sedežem v Belgradu. Za velikega mojstra je bil izbran Gjuro Weifert.

dn Društvo jugoslovanskih poštinih uslužbencev z osrednjim sedežem v Mariboru. Da se je z ustanovitvijo tega na popolnoma demokratični podlagi zgrajenega društva ugodilo želji vseh slojev poštne-ga

osoba naše domovine, kaže vsestransko in splošno zanimanje vseh krogov poštinih nameščencev, ki se pojavlja v mnogoštevilni udeležitvi in pristopih iz vseh delov Slovenije. D. j. p. u. ne pozna strankarskih razločkov ali skupinskih razlik. Vsak član uživa enake pravice, nudijo se mu enake gospodarske ugodnosti, le uvaževanje in dosega ten je glavni smoter našega vse stanovske razlike prezirajočega društva. Načrti v povzdigo gospodarskega blagostanja svojih članov, so tako obširni in vele-pomembni, da je njih uresničenje samo mogoče v trdni organizaciji, ki si stavi načelo „vsi za enega, eden za vse“. Da se razjasni dvom D. j. p. u. z osrednjim sedežem v Mariboru, ki bi se utegnili pojaviti med poštinih uslužbenci z ozirom na že obstoječa skupinska društva, ali v ustanavljajoči dobi se nahajajočimi strokovnimi društvi, povdarja osrednji odbor našega društva svojo strogo demokratično stališče, ki se izraža v njegovih pravilih o dosedanjem uspešnem delovanju, in iz naravnost ogromnem številu prijav iz vseh slojev poštne-ga uslužbenstva dosedaj še omejene na našo ožjo domovino Slovenijo, pa priglašuje se že somišljeniki iz Hrvatskega in Šibije; brez-dvomno se bode D. j. p. u. raztezalo v doglednem času preko celega troimenskega kraljestva. Naši načrti, ki jih sedaj še samo v ožjem okviru uresničiti zamoremo, se bodo razvili v blagodejna, ugledna podjetja v korist celega državnega poštne-ga osobja.

Ljubijanske vesti.

Poziv! Mestni magistrat pozivlja vse trgovce, obrtna podjetja, urade itd., naj danes, dne 13. junija 1919 svoj obrat med 16. in 18. uro ustavi in svoje lokale zapro v ogled manifestac-nemu zborovanju zoper razkosanje naše domovine.

Trgovine se danes zapro ob 3. uri popoldne. Danes, dne 13. t. m. ob pol 17. uri se vrši na Kongresnem trgu velik protestni shod proti razkosanju naše domovine. Da se morejo tega shoda udeležiti tudi trgovski usluž-benci pozivlje gremij trgovcev vse svoje člane, da zapro ob 15. uri (ob 3. pop.) svoje trgovine.

Tržaški Slovenci-begunci se zbirajo jutri ob 16. (4. pop.) pred Prešernovim spomenikom in gredo potem skupno na protestni shod. Pridite vsi! Pri-morski begunci vsi brez razlike dobro-došli! — Tržaška mladina.

I O meščanski šoli v Ljubljani poroča Učit. Tovariš: „Po sklepu občinskega sveta se že v jeseni otvorijo v Ljubljani meščanske šole. Učne načrte so mestne osem-razrednice že sestavile in tudi predložile mestnemu šolskemu svetu. Kdaj jih dobi anketa v pretres in odobrenje, pa ne vemo. Mislamo, da je zadeva kar najnujnejša. Treba je

Andrej Oset:

Prijatelju junaku Malgaju!

(Dalje.)

Začelo se je težko delo. Prve tedne noč in dan naporega dela brez odmora. Domači nemiri med nemškutarskimi prebivalci, delavstvom in uradništvom. Občine, žendarmarije, pošte, železnice, vse oblasti nam naklonjeno. Nemškutarske arovizacije pomankljive. Po cestah in železnici so se valile nemške in madžarske vojaške čete oborožene in nasilne. Med tem je nemški Volkswehr iz Celovca že zasedel kraje Mežica, Črno in ostalo Koroško.

S 40 možmi se je takrat od strani narodne vojske pod poveljstvom nadporočnika Malgaja zasedla bogata mežiška dolina, in nemški Volkswehr je ponižno odšel. Napravil se je red, postavilo se je povsod na občine, orožništvo, pošte, šole, železnice itd., zanesljive naše slovenske, sumljive elemente iztrebilo, vzelo se je v roke arovizacijo in ljudstvo je bilo preskrbljeno in zadovoljno.

Glas o Malgaj-u in jugoslovanski sreči je šel po vsej slovenski Koroški.

Vsak dan so prihajali Slovenci iz vseh krajev Slovenske Koroške in prosili pomoči. Deputacije so hodile v Ljubljano k vladi molelovat in nadlegovat, toda zdelo se nam je, da tam ni bilo pravega umevanja. Mi nismo našli prave opore pri vladi in tam menda niso nikdar prav resno premišljevali važnosti, da se zasede Koroško. Bili so razni izgovori, ki smo jih mi Korošci vedno smatrali res le za izgovore.

Ce bi se bila stvar vzela resno v roke, bi se bila mogla tudi izpeljati. Tudi nadporočnik Malgaj je večkrat pritiskal, naj dregamo mi od Narodnega sveta, da se slovenski del zasede in tako nadležni smo že bili Korošci pri vladi, da se nas je prav hladno sprejemalo.

Med tem so prišli v Ljubljano Srbi in ob tej priliki sem bil navzoč pri Srbskem večeru v Unionu. Poslušal sem govornike in občudoval zlasti srbskega podpolkovnika. V nekih dneh mi pravi pri vladi eden gospod poverjenikov, ko sem že delj časa ž njim govoril: „Pojdite le kmalu domov, ker je prišlo poročilo, da Nemci marširajo proti Železni kapli.“

— To se mi je povedalo tako mirno, da nisem vedel, je li resnica, ali samo šala. Bil sem že na kolodvoru, kjer najdem prijatelja Schöffa in mu to „opazko“ povem. Šla sva preko vlade k srbskemu poveljniku, podpolkovniku, mu stvar razložila in dal je nama s seboj 30 Srbov. Ta uspeh je bil za naju veliko veselje, kajti, dobro smo se zavedali, da bodo koroški Nemškutarji imeli pred Srbi večji rešpekt, in da se bode zasedanje na Koroškem lahko nadaljevalo. Vozil sem se s Srbi skupaj od Maribora do Prevalj v živinskih vagonih in jim gredoč po-jasneval razmere na Koroškem. Ko smo na Prevaljah izstopili, nas je sprejel z največjim veseljem Malgaj, — ki je ljubil Srbe iz vse duše.

Delali smo zopet nove načrte in v par tednih sta nadporočnik Malgaj in srbski podčastnik z 40 Slovenci in Srbi zasedla Pliberk. Nemško vojaštvo v Pliberku je, videč odločnega Malgaja in hrabre Slovence ter Srbe, predalo Pliberk brez prelivanja krvi. Začelo se je čistiti po mestu Pliberku in okolici. Narodni svet za Pliberk in okolico pod vodstvom g. predsednika

Doberšeka in gerenta Gvajca je vrlo deloval in uradi so postajali vsak dan bolj jugoslovanski. Ljudstvo pa je bilo zadovoljno, da je bilo rešeno nemških krutežev in junak Malgaj je hotel naprej.

Kmaio se razglasilo, da je Malgaj z 50 Slovenci in 30 Srbi zasedel na levem bregu Drave važno mesto Velikovec. Bili so to lepi-trenutki! Par dni pozneje je pa došlo iz Celovca nad 500 nemških vojakov z 10 kanoni in je nemški parlam. ntar polkovnik zahteval od Malgaja naj se iz Velikovca umakne. Mlad junak Malgaj je odločno povedal tresočemu se nemškemu polkovniku, da se ne umaknejo in da rajši vsi poginejo. Z sramolo in krvavih glav so se Nemci — čeprav v veliki premoči, — morali umakniti nazaj v Celovec.

Čez par dni mi reče Malgaj: „Meni se zdi, da se bode začeli v Celovcu Nemci zbirati in organizirati za napad, zato bi bilo treba, da mi pravočasno zasedemo Celovec, ker sicer se nam lahko zgodi, da doživimo razočaranje.“

(Konec prih.)

takoj začeti z vso resnostjo s pripravi, sicer vsi lepi in hvalevredni sklepi občinskega sveta ostanejo na papirju." Javnost bi tudi rada zvedela, kdo zadržuje izvršitev.

I Penzionisti južne železnice se vabijo, da prinesejo takoj lastne in vse družinske legitimacije v šolske sobe na glavnem kololetu, ker se opremijo s posebnim vložkom. Brez tega vložka legitimacije vseh vrst po prvem malem srpanu niso več veljavne. Končni rok 25. t. m.

I Vprašanje stanovanj. Vsi uradniki, uslužbenci in delavci državnih, deželnih, železničnih in drugih avtonomnih uradov, ki iščejo v Ljubljani stanovanje, so naprošeni, da do 18. t. m. izpolnijo poizvedovalno polo in jo izročijo stanovanjskim zaupnikom svojega urada. Tiskovina se dobi brezplačno pri zaupnikih in pri vrtarju dekleškega liceja na Bleiweisovi cesti in se izpolnjena odda istotam.

I Občni zbor „Mladike“. Društvo „Mladika“ ima letos svoj občni zbor v četrtek, dne 3. julija 1919, ob šestih popoldne v mestni posvetovalnici s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika. 2. Letno poročilo tajništva. 3. Računski zaključek za preteklo upravno leto. 4. Poravnava za bodoče upravno leto. 5. Poročilo računskih preglednic. 6. Volitev upravnega odbora za novo upravno dobo (§ 6 dr. pravil). 7. Volitev računskih preglednic za prihodnje računsko leto. 8. Samostalni predlogi (§ 10, odst. 6, dr. pravil). 9. Slučajnosti. K obilni udeležbi vabi č. p. n. društvenice in društvenike uprav. odbor.

I Glas iz občinstva. Na Vodnikovem trgu vlada pravcarstvo zbirališče brezposelnih in delomrznih. Tem ljudem ni drugo v mar, kakor poštenim meščanom in davkoplačevalcem na vse mogoče načine škodo povzročevati. Spravili so se celo na mesarske stojnice, na katerih izkažejo na nečuden način svojo blaženo kulturo. V svoji surovosti grede tako daleč, da zrežejo streho raz stojnic in poškodujejo celo kovinaste ploče. V celih gručah spravijo se na stojnice, ter igrajo sede in leže razne igre in pri tem svoje nenasitljive žeje suše s krepkimi požirki alkohola. Zakaj bi pa tudi ne, saj jih sama država podpira, daje jim lepo brezposelno podporo, za delo jim seveda ni mar. Te podpore se morajo takim postopacem in delomrznem takoj odvzeti, in nakloniti jih le v resnici potrebnim in delaiskajočim. Pri tej priliki onesnažijo s svojimi nečistimi čevlji in obleko stojnice, da so iste polne vsakterega mrčesa, in se blato na prst debelo drži lesa. Čeravno je mesar prejšnji dan svojo stojnico lepo osnažil, je drugi dan ob času prodaje ista zopet nesnažna. In na take stojnice se mora meso polagati in občinstvu prodajati. Ali ni to v zdravstvenem oziru tudi velicega pomena? Ta nedostatek treba je nemudoma odpraviti, da ne pride prej ali slej do kake morebitne bolezni. Kompetentna oblast naj tedaj potrebno ukrene in varnostnim organom strogo zaukaže, da vsako nadaljnje poškodovanje in onesnaženje stojnic zasleduje, ter tudi postavljanje brezposelnih in delomrznih odpravi, iste eventualno k delu prisili, kar bo gotovo v splošnem interesu. Opravičene so tedaj pritožbe od strani konsumentov radi teh nedostatkov, proti katerim pa ne zamorejo mesarji prav ničesar ukreniti.

Razkrinkani Habsburžani.

V Londonu je pred vojsko izdala grofica Larischeva svoje spomine. — Knjiga je vzbudila upravičeno senzacijo in je doživela v enem letu 5 izdaj. Knjigo so v Nemčiji in v Avstro-Ogrski prepovedali. Takoj po preobratu se je neki naš sotrudnik, ki je bival pred vojsko v Londonu, ki je knjiga tam izšla, spomnil na njo ter pisal v Pariz po njo. Žal, da je dolgo ni mogel dobiti. Končno jo je dobil in prestavil za naš list. Ker zasluži knjiga, da se razširi v najširše plasti ljudstva, smo napravili za njo primerno veliko reklamo, ki je stala seve precej denarja. Ko je bilo v „Jugoslaviji“ že

parkrat razglašeno, da začnemo objavljati spon: ne grofica Larischeve ter so bili tozadevni letaki — 50 000 jih je bilo — razposlani po vsej Sloveniji, sem izvedel, da izda g. inženir Uhlir baš to knjigo. Takoj sem stopil z njim v dogovor ter sem bil namenjen, da bi ne bilo nepotrebne konkurence, odkupiti njemu vso zalogo. Ker je pa zahteval po 8 (osem) K za izvod, kar bi bilo pri 5.000 izvodih 40.000 K in je to odločno pretirano visoka cena za tako drobno knjigo, se nisva mogla zediniti. Prosil sem ga torej, da vsaj naj ne rabi naslova „Razkrinkani Habsburžani“, ker do njega nima nobene pravice, kajti ta naslov sem jaz dal spisu, medtem ko je pravi naslov knjige: „Moja preteklost“. G. inženir Uhlir mi je obljubil, da ne bo rabil naslova „Razkrinkani Habsburžani“, kajti njegova knjiga je itak že dostiskana pod naslovom: „Moja preteklost“, je rekel. Ne malo sem se tedaj začudil, ko je možakar priobčil inserate pod naslovom „Razkrinkani Habsburžani“. Tako se hoče ta gosp. na nečeden a cen način okoristiti z našo reklamo, ki nas je stala precej denarja. Da še več — njegovi kolporterji vpijejo povsod — „Razkrinkani Habsburžani“ celoten roman in ko se kupovalcem zdi cena 8 K predraga, pravijo: „Ja, v „Jugoslaviji“ bo stal ta roman 80 (osemdeset) K“. — Nekdo je moral fantičke naučiti te laži. — Izjavljam torej, da bo roman grofica Larischeve v 1 ali 2 mesecih ves priobčen v „Jugoslaviji“ in da izide potem v ponatisu ter bo stala knjiga samo pet kron. Naročila na knjigo sprejemamo že sedaj. — Lažnjivce pa, ki ponujajo Uhlirjevo knjigo po osem kron ter pravijo, da bo stal ta roman v „Jugoslaviji“ osemdeset kron naj občinstvo samo pouči, da se lagati ne sme in tudi v konkurenčne namene ne. — Če izda kdo kdaj knjigo „Razkrinkani propagator umetnosti“ naj vzprejme v njo tudi poglavje, kako se prelomi dana beseda, da se okoristi z reklamo konkurence. Podatkov ne manjka. Upravništvo „Jugoslavije“.

General Božo Janković svojim vojakom.

Ljubljana, 11. junija. Poveljnik IV. armije general Božo Janković se je poslovil od vojaških oddelkov na koroški fronti s sledečim poveljem: Junaki! V mojem povelju Dj. O. Br. 2242 z dne 27. maja 1919 poklical sem Vas na oboroženo akcijo proti našim večnim sovražnikom Avstro-Nemcem, ki so brez vsakega povišja z naše strani vpadli v koroški del naše domovine. Zapovedal sem, da zmagoslavno, kakor vedno do sedaj, izženete sovražnika iz teh naših krajev in osvobodite naš narod barskega, sovražnikovega nasilja. Odzvali ste se, junaki, na moj poziv in povelje z največjo vneto in požrtvovanjem in to v tej meri, v kolikor sem Vam zaupal. Izgnali ste sovražnika ne samo iz onih naših krajev, ki jih je zasedel, ampak uničili ste ga, popolnoma razbili in pognali v beg in osvobodili in zasedli širne nove pokrajine na levem bregu Drave z važnimi strateškimi in taktičnimi točkami, ter na tak način še bolj zavarovali našo koroško posest.

Zaplenili ste mnogo raznovrstnega vojnega materiala in prisilili sovražnika, da prosi, da ustavimo našo oboroženo akcijo in da sklenemo premirje, katero se je med tem že sklenilo. Srečen sem, junaki, da Vas ob priliki teh bojev pohvalim za Vašo veliko hrabrost, požrtvovanje, vztrajnost in trdno voljo, da se sovražnika premaga.

V prvi vrsti velja moja zahvala onim našim junakom in dragocenim žrtvam, ki so dali svoje življenje ali pa bili ranjeni za svoj narod in domovino in na to ostalim borilcem. Vaša slava in trajen spomin medsebojnega priznanja in še enkrat hvala v imenu domovine. (Ldu.)

Niti pedi slovenske zemlje tujcem!

Ko je začela „Jugoslavija“ izhajati, si je zapisala na svoj prapor: „Niti pedi slovenske zemlje tujcem“. To smo in bomo vedno neustrašeno zagovarjali. In povemo vsemu svetu — nas ne vežejo nikaki zunanje politični oziri — ne le vzhodna slovenska Koroška s Celovcem in Gosposvetkim poljem, temveč tudi Ziljska dolina in sploh ves zahodni del slovenske Koroške od Beljaka do Pontebe mora pripasti Jugoslaviji! Za Reko sploh ne pustimo barantati! Zahtevamo Dalmacijo z vsemi otoki! Brez Trsta naša svoboda ni popolna! Pomoč umirajočim Goricanom! Rešimo teptano Istro! Prekmurci obupno čakajo rešitve! Narod tvoja svoboda ni popolna, dokler ječi še en sam brat pod tujim jarmom!

Vozni red.

Proga Planica-Jesenice. Odhodi iz Planice: 3:45, 16:59; prihodi na Jesenice: 4:55, 17:45. Odhodi iz Jesenic: 10:30, 22:05; prihodi v Planico: 11:23, 22:58.

Proga Jesenice-Bistrica Bohinjsko jezero. Odhodi iz Jesenic: 10:00, 15:10, 22:10; prihodi v Bistrico Boh. jezero: 10:53, 16:05, 23:09. Odhodi iz Bistrice Boh. jezero: 4:01, 8:06, 17:00. Prihodi na Jesenice: 5:02, 9:15, 18:03. Razun tega ob nedeljah in praznikih odhod iz Jesenic ob 7:30, prihod v Bistrico Boh. jezero ob 8:23; odhod iz Bistrice Boh. jezero ob 18:36, prihod na Jesenice ob 19:45.

Proga Jesenice-Ljubljana gl. kol. Odhodi iz Jesenic: 5:19, 10:20, 18:29 ter ob nedeljah in praznikih 20:22; prihodi v Ljubljano gl. kol.: 7:36, 12:40, 20:44 in ob nedeljah ter praznikih ob 22:46. Odhodi iz Ljubljane gl. kol.: ob 6:57, 11:54, 18:45 ter ob nedeljah in praznikih ob 4:55; prihodi na Jesenice: 9:30, 14:31, 21:18 in ob nedeljah ter praznikih 7:01.

Proga Kranj-Tržič. Odhodi iz Kranja: 8:15, 13:05, 20:25; prihodi v Tržič: 9:12, 13:59, 21:19. Odhodi iz Tržiča: 5:31, 9:30, 18:30; prihodi v Kranj: 6:18, 10:16, 19:19.

Proga Ljubljana drž. kolodvor-Kamnik. Odhodi iz Ljubljane drž. kol.: 7:48, 15:10, 19:30; prihodi v Kamnik: 9:02, 16:34, 20:45. Odhodi iz Kamnika: 5:28, 12:00, 17:05 ter ob nedeljah in praznikih 20:50; prihodi v Ljubljano drž. kol.: 6:44, 13:18, 18:26 in ob nedeljah ter praznikih 22:10.

Proga Ljubljana gl. kol.-Novo mesto Karlovac in Kočevje. Odhodi iz Ljubljane gl. kol.: 8:00, 14:36, v Karlovac in Kočevje: 19:04 v Kočevje, 23:40 v Karlovac; prihodi v Novo mesto: 10:55, 17:52, 2:33; prihodi v Karlovac: 14:55, 20:59, 7:30. Odhodi iz Karlovca: 2:07, 9:30, 14:20; odhodi iz Novega mesta: 6:03, 13:21, 18:02; prihodi v Ljubljano gl. kol.: 8:59, 16:40, 21:03. Prihodi v Kočevje: 11:11, 17:46, 22:16; odhodi iz Kočevja: 5:50, 13:16, 17:46.

Na delni progi Trebnje-Novomesto odhod iz Trebnja: 6:24, prihod v Novo mesto: 7:16; odhod iz Novega mesta 9:16, prihod v Trebnje 9:50.

Proga Trebnje-Št. Janž na Dol. Odhodi iz Trebnja: 10:30, 14:10, 18:57; prihodi v Št. Janž na Dol.: 11:28, 15:07, 19:58. Odhodi iz Št. Janža na Dol.: 5:28, 12:44, 15:45; prihodi v Trebnje: 6:32, 13:48, 17:05.

Proga Novo mesto-Straža Toplice. Odhodi iz Novega mesta: 5:00, 11:12, 16:00, 18:00; prihodi v Stražo-Toplice: 5:18, 11:30, 16:18, 18:28. Odhodi iz Straže-Toplice: 5:27, 11:52, 17:20, 18:42; prihodi v Novo mesto: 5:45, 12:10, 17:38, 19:00.

Proga Dravograd-Meža-Velenje-Celje. Odhodi iz Dravograda-Meže: 12:02, 17:23; prihodi v Velenje: 13:32, 19:00. Odhodi iz Velenja: 5:39, 16:40; prihodi v Celje: 6:58, 18:06. Odhodi iz Celja: 7:44, 13:20; prihodi v Velenje: 9:13, 14:48; odhodi iz Velenja: 9:43, 14:53; prihodi v Dravograd-Mežo: 11:20, 16:30.

Zahvala.

Vsem darovalkam in darovalcem izreka iskreno hvalo za prejete darove, vence in šopke povodom svoje dvajsetletnice udani

Jos. Povhé,

član nar. gledišča.

Zadnje vesti.

Mirovna konferenca v Parizu.

Zagreb, 12. junija. (Izv. por.) Danes popoldne je imel iz Pariza se vrnivši ekspert jugoslovanske delegacije dr. Barac za častnikarje in politike informativno predavanje o položaju na mirovni konferenci in delovanju naše delegacije. Obširno je govoril o poteku pogajanj glede vprašanja naših mej, glede Reke, o borbi za Celovec in severne meje sploh. — Kratko in v toplih besedah je začel dr. Lazar Marković, bivši urednik „Le Serbie“ v Švici, pomen in važnost častnikarskega delovanja, zlasti sedaj v času mirovne konference. Pozval je, naj se odstranijo vsi medsebojni domači strankarsko politični prepiri, ker ti zelo slabo učinkujejo na Pariz.

Generalna stavka v Italiji.

Trst, 12. junija. (Izv. por.) Po vestih iz Milana je vodja neodvisnih socialistov Labriola zasnoval obširno delavsko gibanje. Labriola je tekom vojne simpatiziral z Jugoslovani. Leta 1917 maja meseca se je kot delegat italijanskih socialistov udeležil v Petrogradu važnih posvetovanj z jugoslovanskimi emigranti. Tem konferencam je prisostvoval tudi sedanji predsednik čehoslovaške republike Masaryk. Po vseh važnejših industrijskih centrih severne Italije je opazati nagnenje delavskih slojev k generalni stavki. V Neapolju so kovinarji že proglasili splošno stavko. Došlo je do izgrediv.

Prihod finančnega ministra v Ljubljano.

Zagreb, 12. junija. (Izv. por.) Finančni minister dr. Momčilo Ninčić pride v Ljubljano v spremstvu šestih referentov, da prouči finančne in denarne razmere slovenskega denarnega trga in da se posvetuje z zastopniki velikih slovenskih denarnih zavodov o ureditvi valute.

Boji na Slovaškem.

Nova ofenziva čehoslovaške armade. — Čehoslovaki zmagujejo.

Praga, 12. junija. (ČTU) Nad vso Slovaško je proglašen preki sod. Ker so Madžari kljub ententnemu povelju ponovili na vsej fronti svoje napade, so naše čete obnovile ofenzivo. Skupina Mittelhauser je dosegla lepe uspehe in prodrla do reke Gron. Skupina Henneque je vzdržala močne napade zahodno Prešova (Eperjes) in med Tisovcem (Tiszolcz) in Rožnovem. (Ldu)

Praga, 12. junija. (Pos. por.) Na poziv entente je Bela Kun imenom madžarske sovjetske vlade izjavil za sporazum s čehoslovaško republiko. Kljub temu so madžarske čete obnovile svoje težke napade na vsej okoli 800 km dolgi fronti na Slovaškem. Sedaj se je izvršil znaten preobrat v korist Čehoslovakov. Madžari imajo na razpolago ogromen rabljiv vojni material nekdanje Mackensonove armade. Načelstvo generalnega štaba na Slovaškem operirajoče čehoslovaške armade je prevzel general Pellé, učenec Joffrejev. S čehoslovaškimi legijami se je udeležil onih težkih bojev na Chemin de Dames.

Praga, 11. junija. (ČTU) V današnji seji narodne skupščine sta Tomašek in Švehla kot zastopnika vojne ministra Klofača imela daljše govore o predzgodovini vojne, položaja v Slovaški iz organizaciji vojske. (Ldu)

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Anton Pesek.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Razkrinkani Habsburžani.

Moja preteklost.

Spisala grofica LARISCH, nečakinja cesarice Elizabete in njena dvorna dama.

(5. nadaljevanje.)

Elizabeta je divjala ko je zvedela vzrok „Rjavčeve“ odsotnosti, vendar mu je kmalu odpustila, in kmalu smo začele zopet jahati na izprehod v kapitanovem spremstvu. Cesarica me je često puščala s hlapcem in odjezdila dalje sama s svojim angleškim prijateljem. Nicky Esterházy je čul o tem in me je vprašal, jeli to resnica.

„O moj Bog, ni,“ sem odgovorila, „saj sem vedno zraven.“

Nicky me je karajoče pogledal in rekel: „Vi ste še mlada stvarica in desetisočkrat je škoda, da naj dele toliko dopadanja nad dvornimi šegami kakor raca nad vodo. Moj svet, mala baronica, je ... vrnite se v Monakovo predno boste vsa pokvarjena.“

Jezna sem imajala z glave, s kakšno pravico me je grof Esterházy grajal? Koncem vseh koncev pa sem bila samo poslušna navodilom svoje tete, da naj nikdar ne vem ničesar, kadar bi bila kaj posebnega vprašana. Ona je najbolje presodila vse, druge kritike pa nisem hotela prenašati. Bila sem še vedno nevoljna, ko sem ponavljala Nickyjeve besede cesarici.

Elizabeta se je porogljivo nasmejala. „Ej, tedaj vseeno nisi tako brez uma kakor si videti,“ je rekla; to je bilo pozneje najmanj rečeno, ki bi ga pa bilo mogoče drugače izraziti.

Nikdar ne pozabim tistega popoldneva, ko je kapitan Middleton zapustil Gödöllő. Elizabeta, ki je s presledki že celo juro jokala, mi je velela sedeti v sobi zraven njenega boudoarja, ko se je „Rjavec“ prišel posloviti. Cesaričine sobane so imele tri vrata: ena so držala v sobo gospe Ferenzy, druga v sobo, kjer sem jaz sedela, tretja pa na neki hodnik.

Naveličala sem se že čakati, ko je naenkrat prišla k meni teta v zbrani čajni obleki ter naredila znamenje, naj bom tiho. Oči so ji bile vse objokane in rekla je nepotrpežljivo. „Pojdi pogledat kdo je pri vratih, Marija, kajti nikdo ne sme noter.“

Tedaj sem slišala nekoga na vrata, ki so držala na hodnik. Pohitela sem tja. „Kdo je?“ sem vprašala. „Cesar,“ je odgovoril neki glas, „ali lahko stopim noter?“ — „O, veličanstvo“, sem zajecijala, „kolika nesreča, da Vas teta Cissi ne more videti. Ravno poskuša jahalno obleko.“ — „O, potem pa pridem pozneje nazaj,“ je odgovoril Franc Jožef, in slišala sem glasove njegovih odhajajočih stopinj na hodniku.

Tisti večer je bila teta videti silno potrta, rekla pa mi je, da sem pokazala nenavaden takt v občejanju s cesarjem. „Čisto dobro veš, da nimam rada, da bi me kdorkoli videl, da sem jokala,“ je pripomnila.

Docela sem bila vesela dolgih jež s cesarico, ki se je včasih rada preoblekla v dečka, in jaz sem seveda morala slediti njenemu vzgledu; spominjam pa se, kako osramočeno sem se čutila, ko sem se prvič zavedla, kakšna sem bila videti v dokolenskih hlačah. Elizabeta si je domišljala, da te blazne muhavosti v Gödöllő niso splošno poznali, v resnici so pa mnogo govorili o tem, dasiravno menim, da Franc Jožef ni nikdar zaznal tega, kar je bila skrivnost vsakogar.

Prestolonaslednik je prišel v Gödöllő radi lova; takrat je bil kakih osemnajst let star, zal, navidezno dobrotvoljen in jako mikaven, če se mu je ljubilo. Jaz pa še nisem izgubila prvotnih neprijetnih čustev do njega in pogosto sva se pripravala. Neki dan me je prišel dražiti z grofom Elemerjem „Prijeljal so te semkaj, da se poročiš z lepo, krotko živaljo, ki ti jo mama izbere,“ se je rogala, ti trapa, mala Marija, ne bodi vendar tako plaška.“

„Tako dolgo dokler jaz nisem odločna za to, to nič de,“ sem mu povedala.

„Glej,“ je rekel Rudolf, „vedno si pri moji materi; povej mi vendar, kaj dela.“

„O tem ni treba nič pripovedovati,“ sem mu odvrnila. Ko pa sem povedala cesarici o radovednosti njenega sina, se je razsrdila in je rekla: „Hudoben fant je to; varovati se moraš pred njim.“

(Dalje prihodnjič.)

Naznanjam vsem Jugoslovanom, da sem otvorila

na Grajskem trgu v Mariboru

gostilno „Maribor“.

Postrežba točna in solidna. — Se priporočam
Valerija Schweiger.

Najboljši uspeh imajo oglašili „Jugoslaviji“,
ker je zelo razširjena in jo vsakdo rad čita!

Prodaja se:

Prodajam nekaj vagonov trdih, borovih in smrekovih desk R. Novak Tegethofov trg 3. Maribor. 775

Prodaja se razno pohištvo po primerni ceni. Ogleda se lahko dopoldne od 10 — 12 ure na Bregu št. 18, II. nad. 773

Prodaja se čisto nov voz na oljate osi in nova ruja-va konjska oprema: pri Ivanu Črne, sedlar Zg. Šiška. 766

Radi boleznim in starosti se prodaja panorama in priprava za metanje žog pod ugodnimi pogoji. Poizve se pri slikarju v Latermanovem drevoredu. 771

Sveža jajca nudim po 65 vinarjev komad Ed. Suppanz, Pristova, Slovensko Stajersko. 759

Kupi se:

Kupujem smrekov les, jelka, hrastov in bukov bodi si okrogel ali rezan. Cene za les naložen v vagon se naj naznanijo na V. SCAGNETI, parna žaga za drž. kolodvorom. Ljubljana. 419

Kupi se takoj več vagonov obeljenega jamskega lesa, premer 10—25 cm. dolgot 1-5 m naprej, kakor tudi krajinski. Cene se razumevajo 1 m³ postavljen na postajo Brežice. Podjetje premogovnika S. Marjanovič, Globoko, Brežice.

Kupi se vsaka množina „Erdal kreme“ Ponudbe na upravo lista pod „trgovca“. 760

Kupim hišo v mestu z vrtom ali dvoriščem. Tudi dobro ohranjen šivalni stroj se kupi. Ponudbe pod F. 38 na upravo lista. 761

Službe:

Strojni ključavničarji. (Stroj - bravara) koji samostalno delati znade osobito na gospodarskim strojevima, prima D. NOVAK, Maksimirska cesta 64. Zagreb. 744

Išče se zanesljiv in priden hlapec proti dobri plači. Kje pove upravnistvo Jugoslavije. 757

Išče se vrtnar, oženjen, vojašine prost, znanje slovenske in nemške jezikovne vstopom. Plačilni zahtevki, starost in spričevala na Emil Peunik, Šostanj, Jugoslavija. 772

Gospodična, ki je skozi 5 let samostojno vodila večjo trgovino na deželi, zmožna slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi ter strojepljiva, išče službe za 1. julij, kot kontoristinja, blagajničarka ali prodajalka v večji trgovini; najraje v Ljubljani, gre pa tudi na deželo. Prijazne ponudbe z navedbo plače, se prosijo pod šifro „Julij 19“ na upravo lista. 774

Tesarje kakor tudi več učencev se sprejme proti dobremu plačilu v trajno delo. ANTON STEINER, mestni tesarski mojster, Ljubljana, Jeranova ulica št. 13. 747

Razno:

Išče se soba izven Ljubljane okoli Kranj ali Kamnik. Pisma naj se pošljejo na upravnistvo Jugoslavije pod šifro „Meblovana soba“. 764

Dva visokošolca dalmatinca, iščeta sobo, ako mogoče v bližini obrtne šole. Ponudbe na upravo lista pod „visokošolca“. 768

Soba s hrano išče uradnik, eventualno tudi zamenja sobo s prostim vhomom v bližini belgijske vojašnice s tako v sredini mesta. Ponudbe na upravo lista pod „Alah“. 767

One gospod. sestre koje su se vozile u nedelju na 8 lipnja u jutro ob pol šest sati do postaje Laze. molim onu koja je primila list, da ako je moguće ostavi adresu tako naznačeno u onome pismo, što ga je primila. 770

Priporočajo se tvrdka:

JOS. PETELINC

Ljubljana, Sv. Petra nasip št. 7

ob Ljubljani.

Cunje

vsakovrstne, kakor krojaške odrezke, kupuje: Povše, Kranj, šte. 119.

Tesarski

polir

ki samostojno in po načrtih dela, se takoj sprejme. Plača po dogovoru. Oglasi se naj naslové na Anton Jandi, stavbeni mojster v Ljubljani.

Josip Jug

stavbeni in pohištveni pleskar in ličar

Rimska cesta št. 16

naznanja, da še vedno dela s pristnim blagom.

Izvršitev točna. Zmerna cena.

Za vsa izvršena dela jamčim 2 leti.

Živo apno, zidno in strešno opeko

-- v celih vagonih -- ponuja

Valentin Urbančič,

Ljubljana, Bleiweisova

cesta 18 (nasproti liceju.)

Vaniljin sladkor,

Pecilni prašek,

Pravi škrob in čaj

nudi tvrdka

Adria - izdelki

(F. Šibenik)

Ljubljana,

Gosposka ulica 16.

Angleška

čudatvorna mast



hladi, čisti, mehča izvlači tuje tvari, ne, prepreči zastupljenje krvi in operacije.

Vpošilja samo proti predplačilu franko K 8.80 za 1 dozo.

Lekarna Thierryja v Pregradu, glavna zaloga v Ljubljani

R. SUŠNIK, Marijin trg šte. 5

in vse druge lekarne.

Inženirja

(merilca), kateri ima prakso v trčiranju ozkotirnih železniških prog se sprejme. Delo za 1—2 meseca. Nastop takoj. Plača po dogovoru. — Orodje potrebno. —

Ponudbe na

Šentjanski premogokop

A. JAKIL, KRMEJ,

(Dolenjsko)

Banatska

moka.

Komisija „Balkan“

prodaja,

dokler traja zaloga,

lepo, belo moko

za kuho in kruh.

Oddaja samo cele vreče.

Tovarniška zaloga šivalnih strojev za vsako obrt in njih posameznih delov, igel in oja, ter drugega galanterijskega blaga.

Večja partija pisemskega papirja v pislih in kartonih ter ovitki za urade.

Svežo koruzno moko in pšenične otrobe

razpošiljajo na odpremne izkaznice, ki se imajo naročbam priložiti

Sjedinjeni paromlini D. D. v Bjelovaru.

Razglas.

Uprava provijanture dravske divizijske oblasti bo razprodala 102 surove, osoljene kože. Dražba bo dne 14. junija 1919 ob 9. uri dop. na dvorišču vojaške klavnice ob Mesarski cesti (nasproti mestne klavnice).

Mestni magistrat ljubljanski, dne 11. jun. 1919.

! Galica !

Več vagonov galice imam na-

prodaj proti takojšnjemu

prevzetju v Ljubljani.

Naslov pove upravnistvo.

Državno zdravilišče za bolne na pljučih

Topoljšica pri Šoštanju.

Pričetek sezije 15. junija t. l. Prošnje za sprejem v zdravilišče se pošiljajo „Kuratoriju za upravo zdravilišča Topoljšice“, ki ima svoj sedež v Ljubljani (poverništvo za socialno skrbstvo). Podrobna pojasnila daje „Upraviteljstvo zdravilišča v Topoljšici“. — Več glej v dnevnikih.

Industrijalci!

Večja stavba z dvoriščem in sadnim vrtom ob vodi in državni cesti poleg kolodvora se prodaja.

Cenjena vprašanja na Leo Knez, Krško.

VABILO.

Hranilnica kmečkih občin v Ljubljani

tem potom ponovno vabi vse gg. upravnega odbora, katerim so se vabila na X. sejo, katera se vrši 16. junija ob 15. uri v sejni dvorani „Ljudske posojilnice“, že odposlala, da se blagovolijo sigurno udeležiti seje, da ne bi bila nesklepčna, ker je več gospodov upravnega odbora iz okupacijskega ozemlja in v Beogradu, kateri se ne bodo mogli seje udeležiti.

Ravnateljstvo.